

VONNIS

nummer : *16/06*

datum : 24 april 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.154-00

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

1
gepensioneerde
geboren te op
wonende te

Belg

2
gepensioneerde
geboren te op
wonende te
Belgische

3
secretaresse
geboren te op
wonende te
Belgische

BETICHT VAN:

te

de eerste, de tweede en de derde,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

(artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

de eerste, als architect

de tweede en de derde, als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 211 m²

einendom van _____ geboren te _____ op _____ en

geboren te _____ op

bij akte verleden op 18 april 1997,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste, de tweede, en de derde

tussen 1 december 1997 en 31 januari 2000 te hebben uitgevoerd,

I. in strijd met de vergunning dd. 23 oktober 1996 van het college van burgemeester en schepenen van

- het wijzigen van een deel van de bestemming van het gelijkvloers naar autostaanplaatsen in plaats van een winkel met magazijn,
- het maken van een doorgang tussen magazijn en garage,
- het plaatsen van garagepoorten in plaats van vaste ramen,

II. zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

- het verwijderen van de bestaande bestrating ir _____ waardoor twee aangelede parkeervakken verdwenen zijn,

het verhogen van de bestrating in _____ teneinde toegang te krijgen tot een niet-vergunde garagepoort,

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te _____ dd. 19.09.2005

en nog inzake van :

Het College van Burgemeester en Schepenen van

met zetel op het stadhuis aan de

- Vrijwillig Tussenkomende Partij -

- ter zitting vertegenwoordigd door meester
balie te

advocaat bij de

oOoOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de Vrijwillig Tussenkomende Partij in haar middelen en besluiten,
ontwikkeld door meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de drie beklagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld
door meester advocaat bij de balie te voor de drie
beklagden;

Tijdens beraad is gebleken dat de materiële vergissing dient te worden her-
steld en dat in de dagvaarding de familienaam van beklagde dient
gelezen te worden in plaats van zoals verkeerdelijk vermeld

1.

Met betrekking tot de opmerking van beklagden over de toepassing van het
decreet van 18 mei 1999, benadrukt de rechtbank dat in de dagvaarding, de
strafbaarstelling overeenkomstig het decreet uitdrukkelijk vermeld werd en
dat de feiten ook overeenkomstig het decreet werden heromschreven volgens
de thans geldende bepalingen.

2.

Met betrekking tot de aangevoerde verjaring, verwijst de rechtbank uitdruk-
kelijk naar de geldende stuitingsdaad, zijnde het kantschrift van de procureur
des Konings dd. 26 juni 2003
(st. 63). De feiten zijn niet verjaard.

3. ten gronde.

Er werd een bouwvergunning verleend op 23 oktober 1996 aan eerste beklagde voor het oprichten van een appartementsgebouw met winkel.

Op 28 januari 2000 werd door het bouwtoezicht van vastgesteld dat er 1) een bestemmingswijziging werd doorgevoerd en 2) de bestrating werd gewijzigd. Hiervoor werd proces-verbaal opgesteld (st. 6). De foto's met betrekking tot de inbreuken (st.2-4) verduidelijken de inbreuken.

De rechtbank stelt vast dat inderdaad in plaats van de toegestane winkel en magazijn, er autostandplaatsen werden ingericht, en tevens garagepoorten werden geplaatst in plaats van vaste ramen, tenlastelegging I.

De rechtbank meent dat het inrichten van een loutere privé-garage – autostaanplaats niet voldoet aan de voorwaarden zoals opgesomd in artikel 2§3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000, waarnaar beklagden verwijzen.

Immers, blijkt toch wel uit de voorgelegde gegevens en plannen dat, de toegestane oppervlakte groter is dan 100 m, en dat de inrichting van privé-garage – autostaanplaats niet kan aanzien worden als het uitoefenen van een functie complementair aan het wonen, vermits uitdrukkelijk winkel en magazijn werden voorzien in de vergunning. Beklaagden dienden voor de doorgevoerde wijzigingen een vergunning aan te vragen, gelet ook op het bestaande BPA. De argumenten met betrekking tot de doorgang en de poorten worden door de rechtbank niet weerhouden. De foto's terzake tonen aan dat de verleende vergunning niet werd nageleefd.

De rechtbank acht dan ook de inbreuk onder tenlastelegging I lastens beklagden bewezen.

De tweede inbreuk onder tenlastelegging II betreft de wijziging van de bestrating. Terzake staat vast dat voor bestratingwerken sowieso een vergunning moet worden aangevraagd, gelet op de vereisten met betrekking tot de te gebruiken materialen. Beklaagden hebben dit niet gedaan. De rechtbank acht de inbreuk onder tenlastelegging II lastens beklagden bewezen.

De herinrichting van één parkeerplaats doet geen afbreuk aan de gepleegde inbreuk.

4. Met betrekking tot de herstellvordering

Deze is gemotiveerd en ingegeven door de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en degelijk beleid terzake.

Enkel door toekenning van de vordering kunnen de inbreuken worden opgeheven. De termijn voor de uitvoering wordt bepaald op 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. De rechtbank houdt rekening met de mogelijkheid van beklagden om nog een regularisatieaanvraag in te dienen.

Een dwangsom van 125 euro per dag vertraging wordt opgelegd teneinde

beklaagden te motiveren tot herstel over te gaan.

Beklaagden voeren aan dat reeds één parkeerplaats opnieuw werd aangelegd. Dit blijkt uit de voorgelegde foto's en facturen, zodat enkel dit onderdeel van de herstellvordering zonder voorwerp is.

Strafmaat :

Het respecteren van de opgelegde stedenbouwkundige normen is absoluut noodzakelijk voor het bekomen van een degelijke ruimtelijke ordening en beleid terzake.

De rechtbank houdt rekening met het blanco strafregister van de drie beklaagden en het tijdsverloop sedert de feiten, zodat de navolgende straf wordt opgelegd met uitstel.

De feiten I en II vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195, 203§3 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7, 38, 40, 50, 65, 66 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000

betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003, de

programmawet van 27 december 2004, het KB van 31 oktober 2005;

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in voormelde tenlasteleggingen I en II.

Rechtdoende op tegenspraak

Verleent akte aan het College van Burgemeester en Schepenen van
van haar vrijwillige tussenkomst.

Herstelt de materiële vergissing zoals hiervoor omschreven en reeds werd gedaan.

VEROORDEELT :

- Eerste, tweede en derde beklaagde hoofdens de vermengde feiten I en II tot een geldboete van elk $500 : 40,339 \times 200 = 2.478,94$ euro

Aangezien eerste, tweede en derde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de **geldboeten** uitgesproken ten laste van eerste, tweede en derde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op **ieder 137,50 EUR**.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **299,21 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van elk 25 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete;

Beveelt de volgende aanpassings- c.q. herstellingswerken uit te voeren aan het pand gelegen op de hoek van
te namelijk ;

- wat de bestemmingswijziging en de verbouwingswerken betreft als herstel aanpassingswerken uit te voeren overeenkomstig de oorspronkelijke bouwvergunning;
- wat de bestratingwerken betreft men als herstel aanpassingswerken dient uit te voeren door de herinrichting van één parkeerplaats en de heraanleg van de

overige bestrating met materialen die door werden
goedgekeurd;

en dit alles binnen een termijn van ÉÉN JAAR na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen de werkzaamheden zelf uit te voeren en de kosten te recuperen van de veroordeelden, indien geen gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstelwerkzaamheden.

Verklaart huidig vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal.

oOoOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op
vierentwintig april tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.